

подільської або подніпровської вишивки, мережок Київщини, високої художньої майстерності ювелірної чистоти вишивки Полтавщини прославляють український талант у всьому світі.

Отже, народне декоративно-прикладне мистецтво унікальне за можливостями виховного впливу на молодь та формуванню в неї національного світогляду, глибокої духовності, патріотичних почуттів. Система національного виховання ефективно працює за умови розвитку наукової та художньої інформації сутнісно-змістового або образно-символічного блоку, що розкриває істотні ознаки, змістові характеристики, образну і символічну наснагу декоративно-прикладного мистецтва.

ВИКОРИСТАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Концепція національно-патріотичного виховання молоді. Міністерство України у справах сім'ї, молоді і спорту. Міністерство освіти і науки України. Міністерство оборони України. Міністерство культури і туризму України. №3754/981/538/49 від 27.10.2009.
2. Зязюн І.А. *Інтелектуально-творчий розвиток особистості в умовах неперервної освіти.//Неперервна професійна освіта: проблеми, пошуки, перспективи: монографія/за ред. І.А. Зязюна. - К., 2000.*
3. Олексюк-Казо Л.М. *Основи прикладної творчості. - К.: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2006.*
4. Олексюк-Казо Л.М. *Практикум з декоративно-прикладної творчості. - К.: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2004.*

Олексюк-Казо Л.М. Смысловая информация декоративно-прикладного искусства в системе национального воспитания.

В статье рассмотрено влияние научной и художественной информации декоративно-прикладного искусства на систему национального воспитания будущих учителей технологий.

Ключевые слова: декоративно-прикладное искусство, национальное воспитание, патриотизм, духовность, культура.

Oleksyuk-Kazo L.M. Semantic information of arts and crafts in the national education system.

In this paper we consider the influence of scientific and artistic media arts and crafts on the system of national education of future teachers of technology.

Keywords: arts and crafts, national education, patriotism, spirituality and culture.

УДК 37.01:327

Плахтій Ю.В.

ОСВІТНЯ СИСТЕМА УКРАЇНИ І РИНОК МІЖНАРОДНИХ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ

В докладе рассмотрены факторы, которые определяют перспективы образовательной системы Украины на рынке международных образовательных услуг. Особенное внимание уделено европейским стандартам качества образования и проблемам украинской образовательной системы в достижении этих стандартов. Обосновано, что определяющим направлением развития системы высшего образования Украины ради повышения ее конкурентоспособности является интеграция в европейское образовательное пространство в русле выполнения требований Болонского процесса.

Суспільство, яке орієнтується на позитивні зміни, потребує нових освітніх орієнтирів, котрі базуються на розумінні, що вища освіта перетворюється на глобальне підприємство. Такий підхід призвів до формулювання нової стратегічної мети вищої школи, яка включає в себе побудову конкурентоздатної економіки, заснованої на знаннях, підвищення якості зайнятості населення та зміцнення соціальної єдності суспільства. Саме така стратегічна мета визначила основні цілі Болонського процесу.

На сьогодні, в Україні до європейських вимог адаптовано новий перелік галузей знань і напрямів, за якими в Україні здійснюється підготовка фахівців за освітньо-кваліфікаційним рівнем бакалавра. Починаючи з 2007-2008 навчального року підготовка бакалаврів у вищих навчальних закладах здійснюється за 48 галузями та 141 напрямом (до цього підготовка здійснювалася за 17 галузями, 77 напрямками і 586 спеціальностями). У стадії розробки перебуває новий перелік спеціальностей з підготовки магістрів. Здійснюються організаційні заходи із запровадження "Додатку до диплома " європейського зразка (Diploma Supplement) [1, с. 14].

Однак, у цілому, формування ринку освітніх послуг в Україні відбувається, на жаль, дещо сповільненими темпами. Найбільшою проблемою української системи освіти на міжнародному ринку освітніх послуг є її незадовільна якість. 24 березня 2007 року на підсумковій колегії МОНМС України було зазначено, що жоден з наших університетів не увійшов до рейтингового списку п'ятиста університетів світу, а більшість з них взагалі не відомі за кордоном.

Визначальним напрямом розвитку системи вищої освіти України задля підвищення її конкурентоздатності є інтеграція у європейський освітній простір у руслі виконання вимог Болонського процесу. У ході інтеграції української системи освіти до європейського освітнього простору перед нею постає ряд проблем: психолого-дидактична некомпетентність більшості викладачів вищої школи; перехід на кредитно-модульну систему організації навчального процесу, що потребує: забезпечення відповідності "вартості " кредиту обсягу і складності учбового матеріалу; визначення педагогічного навантаження в умовах функціонування кредитно-модульної системи; зв'язок вищої школи з ринком праці; практика студентів у реаліях ринкової економіки; розмежування академічної й професійної спрямованості вищої освіти в Україні; приведення освітніх кваліфікаційних ступенів України до стандартів Європейського союзу.

Складнощі у вирішенні цих проблем зумовлені причинами соціального та психологічного характеру. До соціальних причин слід віднести зацікавленість переважної більшості ректорів ВНЗ у збереженні існуючого стану та технологічну й інформаційно-просвітницьку незабезпеченість переходу до європейських стандартів освіти. До психологічних - звичка і готовність населення використовувати усталені схеми відносин між споживачами та виробниками освітніх послуг (хабарі, знайомства тощо); неприйняття значною частиною професорсько-викладацького складу інноваційних методів і технологій в освіті [2, с. 113].

На якість, а відтак і конкурентоздатність української освіти негативно впливає збереження багатьох рис радянської освітньої системи, які все ще притаманні системі освіти в Україні.

Формування ринку освітніх послуг в Україні можливе шляхом досягнення збалансованості між попитом і пропозицією на ринку праці. Важливим у цьому процесі є розуміння того, що ринок освітніх послуг – це комплексне утворення, яке не обмежується лише діяльністю ВНЗ.

В Україні, на відміну від країн Заходу, практично відсутній зв'язок між рівнем освіти й рівнем реального доходу. Сьогодні в країнах Європи частка робочих місць для фахівців з вищою освітою сягає 30-40%. За даними Організації економічного співробітництва і розвитку (ОЕСР), вища освіта піднімає рівень доходів дипломованих фахівців не менш ніж у 1,5-2 рази [3, с. 142]. Відсутність такої кореляції в Україні накладає відбиток на мотивацію студентів при одержанні вищої освіти. Диплом розглядається лише як формальне підтвердження рівня освіти, а не як свідчення справжньої професійної кваліфікації. Таке зміщення мотивації навчання визначає формальне ставлення студентів до отримання знань, що негативно впливає на якість освіти. Щоб виправити ситуацію необхідно на державному рівні проводити політику приведення у відповідність рівня кваліфікації рівню реального доходу.

У процесі переходу на двоступеневу систему вищої освіти "бакалавр - магістр" потрібно насамперед враховувати, що ступінь бакалавра має бути орієнтований на застосування практичних знань. Завдяки цьому в Європі бакалавр затребуваний на ринку праці, тому там спостерігається тенденція до розширення можливостей працевлаштування бакалаврів і встановлення обсягу підготовки магістрів на рівні 10-20% від числа бакалаврів. В Україні трудове законодавство не адаптоване до ступеня бакалавра, тому бакалавру важко влаштуватися на роботу, відповідну своїй кваліфікації, оскільки в суспільній свідомості бакалавр – це людина з неповною вищою освітою [4, с. 67]. Як наслідок – більшість студентів прагне будь-що продовжувати навчання, що негативно позначається на якості магістерської освіти. На Заході ступеня магістра домагаються лише ті, хто планує продовжувати академічну кар'єру.

Важливим напрямом підвищення якості освіти в Україні є диверсифікація джерел фінансування. Тут вагомою стратегією повинен бути курс на залучення бізнесу до фінансування наукової діяльності. На Заході корпорації створюють університети і вкладають значні кошти у розвиток науки і освіти. Так, американський концерн General Motors заснував університет "Мічигана-Флінта", де готує фахівців для концерну. Корпорація Intel щорічно виділяє понад 100 млн. доларів на підтримку науки й освіти, стимулюючи підготовку кваліфікованих фахівців для галузі інформаційних технологій і створення нових університетських програм з передових технологій. У рамках ІХ міжнародної виставки навчальних закладів "Сучасна освіта в Україні – 2006" внесок корпорації Intel у розвиток системи освіти України був відзначений срібною медаллю [5, с. 93].

Але для успішного розвитку цього напрямку в Україні необхідно зміцнити наукову складову в університетах. Сьогодні наука знаходиться переважно у віданні Академії наук, що не відповідає вимогам часу. Необхідно максимально наблизити науку й освіту.

Створення цивілізованого ринку освітніх послуг в Україні та забезпечення конкурентоспроможності вітчизняної освіти на міжнародному ринку потребує урахування впливу наступних чинників: глобалізації, технологій, конкуренції.

Зазначені чинники визначають методологічне підґрунтя для дослідження і вирішення проблем модернізації системи освіти в Україні задля підвищення її конкурентоздатності, яке передбачає: аналіз якості освітніх послуг з точки зору потреб регіонів, держави та світової спільноти у сфері професійної підготовки;

постійне вдосконалення діяльності освітніх закладів відповідно до викликів часу; безперервність освіти, збереження єдиного освітнього простору, характер розвитку якого визначається потребами суспільства.

Отже, в Україні для досягнення цілей Болонського процесу і підвищення конкурентоздатності системи освіти, найперше, необхідно: сприяти європейському співробітництву у забезпеченні якості освіти з метою розробки співмірних критеріїв і методологій її визначення; прийняти систему вищої освіти, що базується на двох основних циклах – переддипломному (бакалаврському) та післядипломному (магістерському); запровадити загальноєвропейську систему наукових ступенів; ввести систему кредитів за зразком ECTS як ефективний засіб забезпечення широкомасштабної студентської мобільності;

ЛІТЕРАТУРА:

1. *Україна: стратегічні пріоритети. Аналітичні оцінки / За ред. А. С. Гальчинського. – К.: НІСД, 2003. – 328 с.*
2. *Грудзинский А.О. Университет как предпринимательская организация // Социс. – 2003. – № 4. – С. 113 – 119.*
3. *Серкіс Ж. Нові підходи до управління сучасною освітньою організацією // Соціальна психологія. – 2003. – № 1. – С. 140 – 150.*
4. *Корсак К.В. Світова вища освіта. Порівняння й визнання закордонних кваліфікацій і дипломів: Монографія. – К.: Вид-во МАУП-МКА, 1997. – 208 с.*
5. *Журавський В.С., Згуровський М.З. Болонський процес: головні принципи входження в Європейський простір вищої освіти. – К.: ІВЦ "Політехніка", 2003. – 200 с.*

УДК 377.015.31:316.42

Пригара І. М.

РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ СОЦІАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ МОБІЛЬНОСТІ УЧНІВ ПТУ

Раскрыта роль и значение социального воспитания как категории социальной педагогики. Проанализировано содержание данного понятия как условия формирования социальной мобильности у учащихся ПТУ.

Ключевые слова: социальное воспитание, ученики профессионально-технических заведений, социальная мобильность, формирование личности.